

РЕШЕНИЕ

№ 23435

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6209** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета, чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. А. П., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат В. В., срещу Решение № 5868 от 18.12.2023г., постановено по НАХД № 7017 по описа за 2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-009227/23.05.2022г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. А. П., на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че решението е постановено при липса на мотиви и без да са обсъдени направените възражения в жалбата за нарушение на процесуалния закон. Касаторът счита, че неправилно съдът е приел, че фактическата обстановка е безспорно и непротиворечиво установена от събраните гласни доказателствени средства. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт и потвърденото с него НП, алтернативно, ако съдът намери фактическо и правно основание основание да намалите наложеното наказание. Претендира присъждане на разноски.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител на касатора, с което се поддържа касационната жалба и се изразява становище по същество.

Ответникът - Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 10.05.2022г. около 03:24 часа в [населено място], М. П. е управлявала МПС марка „Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Движейки се по [улица], с посока на движение от бул. „В. Л. към [улица], водачът бил спрял за проверка от служители на ОПП-СДВР. Водачът категорично е отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване употребата на алкохол „Алкотест Дрегер“ 7510, като М. А. П. била във видимо неадекватно състояние по време на проверката. Издаден е талон за медицинско.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА № 88629/10.05.2022г. за нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН, началникът на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР издал процесното НП, с което на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП на М. П. е наложена „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Противно на доводите в касационната жалба, фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на П.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до

доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол едновременно и по двата посочени в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказът да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е изпълнение на предписание за медицинско изследване (по смисъла на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП), на концентрацията на алкохол в кръвта на касатора.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предмет на административно-наказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. П. е поканена да бъде изпробвана за употреба с техническо средство, но е отказала. Не е изпълнила и предписанието за медицинско изследване на концентрация на алкохол в кръвта и, като не се е явила в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, поради което същото не подлежи на намаляване.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се следват разноси, но такива в настоящето производство не са претендирани и съдът не присъжда.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5868 от 18.12.2023г., постановено по НАХД № 7017 по описа за 2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

